

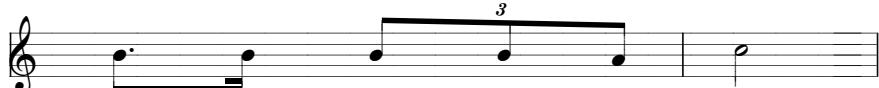
Tự tình con chiên lạc

Thái Nguyên

Phân 1. Chậm

1. Tôi là con chiên lạc thường bỏ đàn đi
2. Cha tìm tôi giữa đồi vượt núi dội cheo

hoang lang thang trên đồi vắng.
leo qua bao nhiêu gèn thác.

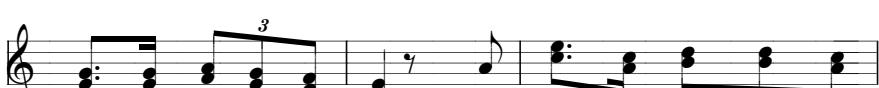
Trắng tay đã bao lần mà lòng Cha lân
Ngóng trông đứa con lạc về đồng xanh suối

tuất, vẫn chất ngất đỉ tim.
mát vui hát khúc ân tình.

ĐK. Lạy Chúa xin thương xót con cùng vì con đây dại

khờ nên hóa ra thẫn thờ. Lạy Chúa tình yêu thương vô

bở mà con vẫn ngu ngo' nên dội vẫn bơ vơ,

Phân 2.

ĐK. Con nay nghe ³tiếng Cha như ³chiên lạc ³tủi
buồn tìm về ³nguồn thương xót. Giữa lòng Cha đại
ngàn chiên vạn ³lần biết tội, ³chiên vạn ³lần ăn năn. ³

Vòng tay Cha săn sàng vội vàng ôm chiên lạc, tình cha nhuốm sóng
còn thương con người húydon. Hồn con vui ³nhức nở trăn trở mối tình

Cha. Con biết ³mình xấu xa mà ³được Cha thương quá. (trở lại ĐK)

Phân kết.

Mỗi lần ³con đi lạc, mỗi lần Cha xót xa ³ Và khi con quay
về lòng Cha vui tràn trề.

Ôi tình yêu Thiên
Chúa nhiệm mầu quá thâm sâu, con dâng lời chúc tụng cảm
ta Chúa muôn đời. Cảm ta Chúa muôn đời.